

Milí přátelé, bratři a sestry,

všeobecně se má za to, že člověku bylo dáno do vínku 5 smyslů. **Sluch, zrak, čich, chuť a hmat.** Většina z nich je vlastně zmíněna v právě přečteném žalmu. Vypozorovat je tam ale můžeme ve srovnání s neživými modlami. Na těch modlách si můžeme uvědomit, že tyto smysly vlastně nemají a tudíž nejsou živé. **Jejich modly jsou stříbro a zlato, dílo lidských rukou. Mají ústa, a nemluví, mají oči, a nevidí, mají uši, a neslyší, mají nosy, a necítí, rukama nemohou hmatat, nohama nemohou chodit, z hrdla nevydají hlásku.** U všech kamenných, zlatých, stříbrných, plastických, sochách je nám všem jasné, že jsou neživé. Co ale stojí za povšimnutí, že žalmista k modlám, které necítí, neslyší, nehmatají, nevidí, a nemluví, přirovnává ty, kteří je sami zhotovují. Tím samozřejmě nejsou míněni např. dnešní uměleční sochaři, ale ti, kteří je zhotovovali za účelem uctívání. Jak jsme četli: **Modlám jsou podobni ti, kdo je zhotovují, každý, kdo v ně doufá.**

Nicméně Písmo svaté mluví o všech lidech, kteří neznají Boha a všech, kteří odmítají nebo nevidí cestu spásy v Ježíši Kristu jako o těch, jejichž smysly jsou otupělé. Četli jsme to v tom prvním čtení ve Skutcích 28 k. Apoštol Pavel tam směrem k Židům, kteří odmítali Ježíše Krista řekl: „**Duch svatý dobře pověděl vašim předkům ústy proroka Izajáše: „Jdi k tomuto lidu a řekni mu: Budete stále poslouchat, a nepochopíte, ustavičně budete hledět, a nevidíte. Neboť srdce tohoto lidu otupělo, ušima nedoslyšají a oči zavřeli, takže očima nevidí a ušima neuslyší, srdcem nepochopí a neobráti se – a já je neuzdravím.“**“ Neuzdravím, protože nebudu moci, protože si to nepřejí, protože jako k lékaři ke mně nechťejí jít.

Nakolik, bratři a sestry, my sami vnímáme Boha? Nakolik chodíš k Němu do ordinace? Nakolik Jej slyšíš? Nakolik tvé a mé oči prohlédli? Nakolik pociťuješ Boží doteky ve svém životě? A nakolik my sami se můžeme Boha dotknout, nahmatat ho? A nakolik Ho můžeme ochutnat? Prožíváš Boží blízkost ve svém životě? Přibližuješ se k Bohu? Anebo se Mu vzdaluješ? Otevíráš se Duchu svatému, zakouší tvá duše Boží lásku, hluboký pokoj, světlo a naději? Anebo je to tak, jak popisuje prorok Izajáš v 59. kapitole? **Čekáme na světlo, a je tma, na úsvit, a chodíme v šeru. Ohmatáváme stěnu jako slepí, hmatáme jako ti, kdo nemají zrak. V poledne klopýtáme, jako když se stmívá, mezi zdravými jsme jako mrtví. Hned všichni mručíme jako medvědi, hned zase lkáme jako holubice. Čekáme na právo, ale žádné tu není, na spásu, a ta se vzdálila od nás.** Zajímavé slovo, jako kdyby nám někdy mluvilo z duše.

Ať prožíváte to, či ono, světlo, nebo tmu, anebo šero, chtěl bych se s vámi dnes zamyslet nad tím, jestli můžeme pomocí těch 5 ti smyslů, které jako lidé máme, přiblížit se Bohu ještě blíže a hlouběji Ho poznávat. Než je ale postupně probereme, tak je potřeba říci, že to tápání ve tmě, které popisuje Izajáš, je vlastně popisem lidu, který **se nevěrnosti stále drží.** Prvním předpokladem, aby se tedy otevřely pro vnímání Boha naše smysly, je vyznat před Pánem Ježíšem své hříchy a prosit Ducha svatého, aby nám dal sílu ke změně. Tzn. k opouštění cest nepravostí a k vykročení cestou následování Pána Ježíše Krista. Cestou Boží moci, radosti, pokoje a naděje. Takto nás Bůh chce vodit.

Prvním smyslem, o kterém chci mluvit je zcela logicky **sluch.** Je náš sluch otevřený tichému Božimu hlasu? A bereme Boží slovo vážně? Vždyť Pán říká, že **jestliže se k Němu obrátíme, budeme uzdraveni!** To je obrovské zaslíbení. Jen je potřeba Mu naslouchat. Naslouchat jeho slovům, ne si z nich vzít jen to příjemné. Je třeba také jednat podle Božího Slova i tehdy, když mne Duch Boží vede i do nekomfortních situací. Přemýšleli jste někdy, bratři a sestry, o tom, jak Bůh mluvil např. k Noemu, Abrahamovi, Mojžíši, k Samuelovi, k Jeremjášovi a dalším prorokům? Oni s Bohem rozmlouvali. Byli v něčem jiní než my? Byli lidé jako my. Ovšem uměli naslouchat. Uměli se před Bohem ztišit. A podle Božího slova také jednat! Možná si řekneme, že tehdy v těch pustinách měli více času a více klidu se před Bohem ztišit. My dnes máme kolem sebe mnoho ruchů. Ze všech stran se na nás valí různé zprávy, informace, dezinformace, časová tíseň, starosti atd. Můžeme s tím něco dělat? Jistěže můžeme. Místo třeba koukání na televizi se můžeme jít modlit. Modlit ale není jen mluvit. Ale ztišit se a naslouchat Mu. Čekat na Pána, na Jeho slovo. Je to ale o tom, jestli chceme něco měnit a dovolit Bohu, aby nás změnil. Můžeš se stát mužem nebo ženou Boží, když dáš Bohu více času a prostoru ve svém životě, když Ho budeš hledat a naslouchat. Vždyť Písmo přece mluví o tom, že ti, kteří dovolí Bohu, aby je naplnil Duchem svatým, tak budou mj. prorokovat. Tzn., že budou Bohu naslouchat a slyšet Jeho hlas a tlumočit ho dál! Je to tedy možné i pro mne a pro tebe! V Žalmu 40,7 o své zkušenosti mluví král David: **Obětní hod ani obět' přídavnou sis nepřál, nýbrž protesals mi uši; nežádals obět' zápalnou ani obět' za hřích.** Bůh po nás nechce, abychom se Mu přiblížili nějakými svými oběťmi, ale abychom Mu dovolil protesat naše uši. Vždyť slyšet Boží slovo, to dává život.

Tím dalším smyslem je **zrak**. V jedné chvále se zpívá, **dej nám prohlédnout a vidět Ježíše**. Jak Ho můžeme vidět? Nejedná se o naše oči, ale o vnitřní zrak. Říkává se, že slepý člověk vidí to, co nevidí ti, co mají zdravé oči. A samozřejmě také starší člověk, nebo člověk, který si prošel v životě něčím hodně těžkým, už se na svět dívá jinak. Různá světla a lákadla tohoto světa dovedou oslnit a zaslepit člověka. **Křesťané by ale neměli hledět k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné.** Tak to píše Pavel do Korintu. Možná si vybavíte situaci ze Starého zákona, když sluha proroka Eliáš vyjde ven z domu a spatří aramejské vojsko, které přišlo zajmout právě Eliáš. Eliášovi sluha oznámil: „**Běda, můj pane, co teď budeme dělat?**“ On se však modlil, aby Bůh otevřel Eliášovi oči, aby viděl. **Tu Hospodin otevřel mládenci oči a on uviděl horu plnou koní a ohnivých vozů okolo Eliáš.** To, co sluha uviděl nebylo fyzické vojsko. On ale uviděl silné Boží neviditelné vojsko kolem nich. Jak to dopadlo? Zaslepeno a zajato bylo nakonec vojsko aramejské. Ten příběh je ale velmi povzbudivý. Nebo kdysi se jeden křesťan potkal s věštkyní, která mu chtěla věštit z ruky. Jako křesťan správně tuto okultní praktiku odmítl. Ona mu ale na to řekla, že stejně by mu nemohla nic věštit, protože je kolem něho takové zvláštní světlo, přes které se nemůže dostat do jeho nitra. Takto Kristus, bratři a sestry, chrání své děti. Jak je psáno v 34. žalmu: **Hospodinův anděl se položí táborem kolem těch, kteří se bojí Boha, a bude je bránit.** Aby nám Bůh otevřel duchovní zrak, je potřeba o to Boha prosit.

Dalším smyslem je **čich**. I to je velmi důležitý Boží dar. Někteří, co prodělali covid, si jistě uvědomují, jak je čich potřebný. Něco nám voní, něco zapáchá. Když nám zapáchá třeba šunka v lednici, je to signál, že už je zkažená, že už ji nemáme jíst. Čichem můžeme nejen rozpoznávat dobré a špatné, čichem můžeme vnímat i Boha. Třeba v přírodě. Pestrá paleta vůní. Vůně jara, nového života. Budeme jí brzy zakoušet. Ale i vůně čerstvě napadlého sněhu. Anebo vůně moře. Nebo vůně kávy, bylinkového čaje atp. Bůh nám poskytuje mnoho vůní. Na druhou stranu naše životy by neměly zapáchat nedobrým životním stylem, neuspořádaným životem, nýbrž skrze Krista se máme my sami stát vůni Bohu milou a příjemnou. A nejen Bohu. Pavel píše v 2. listu Korintským 2,14: **Budiž vzdán dík Bohu, který nás stále vodí v triumfálním průvodu Kristově a všude skrze nás šíří vůni svého poznání.** Svými životy, svou vírou, skrze evangelium máme šířit **životadárnou vůni vedoucí k životu.** Filipským zase Pavel píše o darech, které dostal od druhých, že **jsou vůni příjemnou, obětí vhodnou, Bohu milou.** A v knize Zjevení je zase popsáno, že **modlitby Božího lidu jsou jako vůně kadidla stoupající před Boha.**

Tím další smyslem je **hmat**. V 1. listě Janově 1,1 čteme: **Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života.** Jan měl možnost se dotýkat Pána Ježíše, proto o tom svědčí. Je hmat důležitý? Je nám příjemné, když nás někdo pohladí, anebo když mi hladíme? Velkou sílu má např. i obejmutí. Dává sílu, lásku a podporu tomu, kdo to potřebuje. To jsou pro nás svým způsobem doteky, které jsou darem. Anebo když si podáváme ruce se slovy pokoj tobě. V té písni **dej nám prohlédnout a vidět Ježíše**, se dále **zpívá moci se dotknout.** Jak se mohu dotknout Boží moci? Copak to jde? Jistě známe příběh, kdy žena, která měla 12 let krvácení, zezadu přistoupila k Ježíši a dotkla se tajně jeho pláště s vírou, že bude uzdravena. Ježíš se zeptal: „**Kdo se mne to dotknul?**“ **Učedníci odpověděli, že se na něj tlačí celý velký zástup a dotýká se ho. Ježíš ale řekl, že se ho někdo dotkl jinak, že z něj vyšla síla.** Síla, která tu ženu uzdravila. Protože přistoupila k Bohu s vírou a dotkla se moci. S vírou se mohu dotýkat Bible a otevírat ji, přijímat Večeři Páně, s vírou mohu vkládat na druhé ruce a modlit se za uzdravení. Anebo někomu jen podat pomocnou ruku. To všechno mohou být dotyky Boží, když tomu věříme a když to vidíme.

Posledním smyslem je **chuť**. Opět jí někteří ztratili při covidu. Když nám někdy nechutná, může to být signálem nemoci. Tedy pokud nejsme v jídle vybíraví. **Izraelci jedli na poušti manu**, zpočátku jim chutnala, po 40ti letech jim už moc nejela. Víte ovšem, čeho se člověk nepřejí? Co bude stále chutnat? Chleba. A když to převedeme do té duchovní chutě, **Pán Ježíš je přece ten chléb života.** Mnohých věcí se v životě přejíme a už nás pak nebaví, když se ale budeme sytit pravidelně chlebem Božího slova, bude nám stále chutnat. Protože Slovo Boží přináší stále život. To slovo chuť můžeme vyložit i jinak. Máme chuť po živém Bohu? Když budeme mít chuť Boha poznávat, pak jistě se nám poznat dá. Pak Boha uvidíme, zaslechneme, budeme ho cítit a také se dotýkat jeho moci. Amen Modlitba píseň 115

Slovo posláni: 1. list Janův 4, 18-21

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 755